

Estades de Macià a Figueres

Hem rebut una petició d'un lector demanant conèixer el nombre de vegades que a estar a Figueres el President de la Generalitat de Catalunya, En Francesc Macià. Doncs bé, segons les nostres fitxes, son cinc les estades d'En Francesc Macià a la nostra ciutat.

La primera vegada —encara no era President de la Generalitat— fou el dia 21 de febrer de l'any 1931. El dia abans, per la nit, es va tenir coneixement a Figueres de que el dia següent, en Macià retornaria de l'exili en el tren de les deu del matí. Efectivament, el dia 21, Macià entrava a Catalunya per Portbou. A les deu del matí un gran nombre de figuerencs anaren a l'estació de la nostra ciutat a esperar-lo. El tren portà mig hora de retard i feia un gran tramuntanal. En arribar el tren i veure aquella gentada, en Francesc Macià va sortir a l'entrada del segon cotxe.

MACIÀ a l'escenari del Teatre "El Jardí"

enseñar los pasos de la sardana surge la sospecha de ... si a los padres les importa de verdad que los niños aprendan o es más bien una bonita manera de tenerlos entretenidos... y cuidados un rato. Y tampoco es eso, por supuesto.

¿Proyectos de la agrupación? Todos. El Fomento de la Sardana, no es sólo la organización del "aplec", con ser éste importante. La acción ha de ser continua, incesante, en busca siempre de una mayor sensibilización, de una más efectiva adhesión de todos.

Como algo posible, les gustaría organizar la noche de la sardana. Algo así como las seis horas de la canción, en Canet. Un proyecto que hay que estudiar, porque merece la pena.

Luego, cuando llega el día del "aplec", o de la jornada importante, los organizadores posiblemente no podrán bailar, porque han de estar pendientes de todo. Pero no importa. Cuando se ha hecho todo lo posible para una de estas convocatorias, se goza sólo con ver bailar. Y el corazón danza por dentro, sin perder el compás.

En el "aplec" de Figueras, al compás de la música de las coblas Caravana, Costa Brava, Marina y Miramar, se nos ofrece una vez más la sardana como encuentro.

En el bosque de las encinas, al ritmo acompasado de los pies, con las manos enlazadas, todo se hará danza de un solo corazón.

Y ésto es, en definitiva, lo que importa.
N. MUNARRIZ

Abraçà fortament a Marià Pujolà i a Josep Puig Pujades, els dos líders republicans figuerencs, al mateix temps que allargava la mà a dreta i esquerra, saludant a tothom, entre les exclamacions generals de ¡Visca Catalunya! ¡Visca Macià! i ¡Visca la llibertat!. Varen pujar al vagó en Portell i en Jiménez i li feren ofrena d'un ram de flors, lligat amb una cinta barrada.

El 5 de novembre de l'esmentat any va tornar a venir. Va arribar a dos quarts d'una. El batlle Pujolà s'avançà a donar la benvinguda i fou saludat pels diputats Puig Pujades i Laureà Dalmau. Pujà a un automòvil curull de rams de flors i anà a la Casa de la Ciutat on hi hagué una recepció. Macià va sortir al balcó, saludant a la gent. Després hi hagué un àpat a l'Hotel Comerç. Tot seguit anà al Cementiri a fer ofrenda d'una corona a la tomba d'en Martí Vilanova; després feu una rebuda d'autoritats al Teatre Principal, visità una exposició de crisantems a l'Ateïna del Casino Menestral Figuerenc, un altre àpat popular a l'Hotel París i a les deu de la nit un miting en el Teatre El Jardí, on parlaren els figuerencs E. Albert Galter i Alexandre Deulofeu, alguns polítics gironins i els diputats Ventura Gassol, Lluís Companys i Francesc Macià. Va acabar el seu parlament dient: "Jo, malgrat els meus anys, sostrindré la dignitat del meu poble".

Degut a la llavassada de gent es va trencar la porta d'entrada i alguns vidres i cadires del Teatre. La seva reparació li va costar a l'Ajuntament de Figueres la quantitat de 188 pessetes.

Un any després, el 18 de novembre de 1932, va tornar a venir a un altre miting de l'Esquerra en el mateix Teatre El Jardí. Hi assistiren les mateixes personalitats i també va anar a escoltar-lo un gentada.

Pocs dies després En Francesc Macià tornava a Figueres, però aquest cop per motius ben diferents. El dia 15 de desembre uns xàfecs copiosos determinaren un creixement tan gros del riu de la comarca que varen inundar completament tota la plana, de la qual eixia solament la via del tren, surmontada encara en molts llocs per l'aigua. Va quedar destruït el pont gual de Les Escaules, va torçar les branes del pont de Pont de Molins i moltes masies tingueren treballs per salvar el bestiar. El dia 23 de desembre, primer dia que les aigües permeteren fer el recorregut, Francesc Macià, visità Figueres, entre moltes altres localitats de l'Alt i Baix Empordà, donant així una sensació de recolzament moral a tots els damnificats, que més tard es convertí en un ajut material.

Per última vegada, el dia 6 de maig de 1933, va tornar a venir a Figueres. El President va arribar a les dotze acompanyat d'altres autoritats de Catalunya i del Rosselló. Després de la rebuda oficial, es feu el descobriment de la làpida que donava el nom del senyor Macià el carrer de Perallada. A la tarda, a dos quarts de quatre es va inaugurar l'Escola d'Arts i Oficis al carrer Nou. A les cinc es celebrà la festa literària dels Jocs Florals Empordà-Rosselló que presidí el senyor Macià i el poeta guanyador de la Flor Natural (Ramon Vinyes), escollí per Reina de la Festa a la filla del President, senyoreta Maria, a la qual rodejaven diverses damiselles figuerenques actuant de Cort d'Honor. Va ésser mantenidor de la festa el poeta Josep Maria de Sagarra.

Aquesta va ésser la darrera visita a Figueres de Francesc Macià, car el mes de desembre següent moria a Barcelona l'il·lustre home públic. Amb tal motiu l'Ajuntament figuerenc feu constar en acta el seu condol.

Josep M. BERNILS